

UCHWAŁA NR LXIII/825/2018
Rady Miasta Sandomierza

z dnia 29 sierpnia 2018 r.

w sprawie ustalenia stawki opłat za korzystanie przez operatora i przewoźników z przystanków komunikacyjnych znajdujących się na terenie Gminy Sandomierz

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2018 poz. 944 z późn. zm.) i art. 16 ust. 1 i ust. 5. ustawy z dn. 16 grudnia 2010r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2136 z późn. zm.) Rada Miasta Sandomierza uchwała, co następuje:

§ 1.

Ustala się stawkę opłat za korzystanie z przystanków komunikacyjnych, których właścicielem albo zarządzającym jest Gmina Sandomierz w wysokości:

- 1) 0,04 zł - za jedno zatrzymanie na przystanku komunikacyjnym dla pojazdów samochodowych z liczbą miejsc siedzących łącznie z kierowcą nie większej niż 23,
- 2) 0,05 zł - za jedno zatrzymanie na przystanku komunikacyjnym dla pojazdów samochodowych o liczbie miejsc siedzących łącznie z kierowcą większej niż 23.

§ 2.

Traci moc uchwała nr XLII/542/2017 Rady Miasta Sandomierza z dnia 31 maja 2017 roku w sprawie ustalenia stawki opłat za korzystanie przez operatora i przewoźników z przystanków komunikacyjnych usytuowanych w pasie dróg publicznych i dworca, znajdujących się na terenie Gminy Miejskiej Sandomierz.

§ 3.

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Sandomierza.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Świętokrzyskiego, z mocą obowiązującą od dn. 01 listopada 2018r.

Przewodniczący Rady
Miasta Sandomierza

Piotr Chojnacki

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 16 ust. 4 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym, za korzystanie przez operatora i przewoźnika z przystanków komunikacyjnych lub dworców, których właścicielem albo zarządzającym jest jednostka samorządu terytorialnego, mogą być pobierane opłaty. Stawka opłaty jest ustalana w drodze uchwały podjętej przez właściwy organ danej jednostki samorządu terytorialnego, z uwzględnieniem niedyskryminujących zasad. Stosownie zaś do art. 16 ust. 5 pkt 1 cyt. ustawy, stawka opłaty, o której mowa w ust. 4, nie może być wyższa niż 5 gr za jedno zatrzymanie środka transportu na przystanku komunikacyjnym.

Wobec braku definicji pojęcia "niedyskryminujących zasad" wynikającej z ustawy o publicznym transporcie zbiorowym przy doborze kryteriów w oparciu, o które zróżnicowano stawki opłat, wzięto pod uwagę uzasadnienie projektu ustawy dnia 16 grudnia 2010 roku o publicznym transporcie zbiorowym (druk sejmowy nr 2916) który wskazuje, że stawki opłat powinny być ustalane z uwzględnieniem niedyskryminujących zasad dla wszystkich operatorów i przewoźników, wykonujących publiczny transport zbiorowy na obszarze właściwości organizatora, co wyraźnie zawarto w treści art. 16 ust. 3 tej ustawy. Należy przez to rozumieć zapewnienie traktowania wszystkich przewoźników w sposób równorzędny, poprzez wyeliminowanie lub ograniczenie konkurencji wśród przewoźników wykonujących usługi przewozu w granicach miasta. W szczególności odnosi się to do takich kwestii, jak np. jednakowa wysokość stawki opłat, uwzględnianie standardu poszczególnych przystanków komunikacyjnych lub dworców, uwzględnianie wielkości taboru jakim wykonywany jest przewóz. W sytuacji, gdy przystanki lub dworce są własnością lub w zarządzie jednostki samorządu terytorialnego (gminy), za ich korzystanie mogą być pobierane opłaty, których stawka może być ustalona w drodze uchwały podjętej przez właściwy organ danej jednostki samorządu terytorialnego, również z uwzględnieniem niedyskryminujących zasad, o których mowa powyżej. Jednakże w projektowanym art. 15 ust. 5 wprowadzona została górna granica, do której właściwy organ może ustalić stawkę omawianej opłaty, co ma służyć ograniczeniu dowolności w jej ustalaniu w nadmiernej wysokości. Przedmiotowa stawka będzie ulegała waloryzacji, o czym mówi projektowany ust. 6 omawianego artykułu. Możliwość nałożenia omawianej opłaty uzasadniona jest tym, że zarówno operatorzy, jak i przewoźnicy wykonujący publiczny transport zbiorowy i korzystający przy tym z przystanków lub dworców będących własnością lub w zarządzie jednostki samorządu terytorialnego, partycypowali w kosztach związanych m.in. z korzystaniem z infrastruktury transportowej, z utrzymaniem przystanków lub dworców w należytych stanie, co związane jest z ich sprzątnięciem, konserwacją, odnawianiem oraz wieloma innymi czynnościami.

Zatem z uzasadnienia projektu ustawy o publicznym transporcie zbiorowym wynika, że przy ustalaniu wysokości opłaty za korzystanie z przystanków komunikacyjnych, należy uwzględnić między innymi takie kwestie jak: standard poszczególnych przystanków oraz wielkość taboru jakim jest wykonywany przejazd. Wobec powyższego kierując się jednym z dopuszczonych kryteriów tj. wielkość taboru, zdecydowano w uchwale o zróżnicowaniu stawek.

Mając powyższe na uwadze, projekt uchwały znajduje uzasadnienie.